

Preek Jesaja 2:5

- Schildwolde, 27 november 2016
- Kees van Dusseldorp
- 1^e advent: Maak het mee ... met Jesaja

Maak het mee ... met Jesaja.

Uitzien naar het licht.

vooraf: mededeling overlijden

Ps.73:12 (oude berijming)

vooraf: adventsgedicht, 1^e kaars

votum en groet

Gz.171 [Wiekslag]

wetslezing

advent-challenge 1

Ps.25:4,5,6

gebed

lezen: Jesaja 2:1-5 [Maak het mee ... met Jesaja. Uitzien naar het licht.]

Rom.13:8-14

kindermoment groep 1/2

Ld.124

preek

Ps.119:49,51

gebed

collecte

Opw.334

zegen

Gemeente van Christus,

** dagdromen in de kerk?

'Waar denk je aan Stefan?'

Van schrik laat Stefan zijn pen vallen.

'Eh, meneer, ik dacht aan de bergen. Over een poosje gaan we op wintersport. En ik zag me al gaan door de sneeuw. Ik heb er echt zin in!'

'Ik dacht al, die Stefan is een eind weg. Maar je glimlachte erbij, dus het moest wel een prettige gedachte zijn. Maar zorg dat je er nu weer bij bent met je hoofd. Want met dagdromen schiet je niets op.'

Met een hoorbare zucht slaat Stefan de bladzijde van zijn boek om. Jammer dat het nog niet zover is. Maar het komt eraan!

Dagdromen, het overkomt jou vast ook wel. Het schijnt dat bijna 50% van onze gedachten niets te maken heeft met de taak die we aan het doen zijn. Lezen, luisteren, kijken. Fietsen, autorijden, douchen. Maar ondertussen dwalen je gedachten af, komen er herinneringen boven of fantaseer je een eind weg. Onvervulde doelen, zeggen psychologen. Het is zinvol om dat toe te laten. Want het helpt je om het vol te houden. En je weet weer wat je gelukkig maakt. Je droomt dat je een baan hebt. Dat je rijk bent. Dat je dochter vrolijk naar je toe komt.

Maar dagdromen kan je ook neerslachtig maken. Omdat de werkelijkheid veel minder mooi is. En je extra last hebt van je verplichtingen, je verdriet en je beperkingen.

Dagdromen kan je ongeconcentreerd maken. Omdat je er niet bij bent. En je fouten maakt in je werk. Of rare antwoorden geeft.

Dagdromen kan je onrustig maken. Omdat er nog zoveel gebeuren moet. En de tijd je tussen de vingers glipt.

Zit niet zo te dromen! Dat zeggen mensen snel. Je moet nuchter zijn, niet wegvluchten van de realiteit, maar aanpakken.

Zo zeggen mensen het ook over het christelijk geloof. Christenen houden zich bezig met onzichtbare en onbewijsbare zaken. Ze dromen van vrede terwijl het oorlog is. Ze spreken van zegen terwijl er ziekte is. Ze vieren verzoening terwijl ze ruzie maken. Ze zingen van glorie terwijl er grote problemen zijn.

Misschien ervaar je dat zelf wel extra in de tijd van advent. Als het in de kerk gaat over de toekomst, over wat er nog komen gaat. Als we oefenen om weer te verlangen naar God en meer te verwachten van God. Als we meekijken met een visioen van het komende vreedrijk. Zijn er geen belangrijker zaken? Geen praktischer problemen? Geen vragen over God die meer urgent zijn? We kunnen het toch niet maken om in de kerk wat te dagdromen over een mooie toekomst?

** een krachtig visioen!

Klopt. Als het hier zou gaan om een droom, dan kunnen we beter gaan. Als het hier zou gaan om onze wensen, onze behoeften, onze levensvragen of onze verlangens, dan zitten we elkaar voor de gek te houden. Maar het gaat hier om een visioen! Een plaatje dat Góð ons geeft. Geen droom die een projectie is van onze onvervulde doelen en of van verlan-

gens uit ons onderbewuste. Maar een visioen dat iets onthult van Gods plan met onze wereld. Van Gods doel met jouw leven. Een visioen is een goddelijke openbaring.

Het is nogal een visioen. We komen het in de Bijbel vaker tegen. Afgelopen voorjaar nog, hebben we het gelezen bij Micha. Letterlijk dezelfde woorden en hetzelfde beeld als hier in Jesaja. Maar in een andere setting en met een andere toepassing. We komen het in de Psalmen tegen. Dat de tempelberg Sion de hoogste berg van de wereld is. Dat mensen uit alle volken naar Jeruzalem komen. Dat er een vrederijk komt, waarin geen oorlog en geweld meer voorkomen. Dat mensen hun vaardigheden en mogelijkheden inzetten voor een goede wereld en voor het goede leven. Het is een krachtig visioen. Geen wonder dat het ook snaren raakt bij mensen die geen christen zijn. Ik heb afgelopen voorjaar foto's laten zien van het monument in New York bij het gebouw van de Verenigde Naties. Hoe een zwaard wordt omgesmeed tot een ploegijzer. Het komt uit dit visioen. Het raakt diepe snaren van menselijk verlangen.

Met dit krachtige visioen heeft God steeds weer profeten op pad gestuurd. Tot in het laatste bijbelboek Openbaring toe. Het nieuwe Jeruzalem, waar Gods kinderen met elkaar en met hun Heer in vrede leven. De Heer vindt het belangrijk dat zijn kinderen dit beeld kennen. Daarom laat Hij het zo vaak herhalen. Hij grift het plaatje in je hart.

Ook de profeet Jesaja kreeg dit krachtig visioen. Allerlei elementen uit deze openbaring zien we in het vervolg van zijn boek weer terug. Het beeld van het vrederijk wordt steeds rijker en breder uitgewerkt, tot het uitloopt op het visioen van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Maar hier in hoofdstuk 2, is het een onverwacht en verrassend beeld. In het voorgaande gaat het over de ontrouw van het volk. Over de vele misstanden onder het Godsvolk. De verwaarlozing van zwakken, bejaarden en zieken. De uitbuiting van armen en gewone mensen. De cultuur van leugen en bedrog. De onbetrouwbaarheid van de overheid en de rechtspraak. De schijnheiligheid van de offerdienst en tempeltraditie. Jesaja kondigt het oordeel van God aan. Maar hij laat één kaarsje branden: de schuldigen worden berecht, maar de ware gelovigen zullen worden gered. God zuivert zijn woning van slechtheid, onzuiverheid en onrecht. Genadig herstelt Hij zijn recht. En met dat kleine overblijfsel gaat Hij verder. Dat kleine groepje leeft onder een geweldig vooruitzicht. Voor hen onthult God het vrederijk dat komt. Jesaja vertelt het krachtige visioen dat ook hij kreeg. De gelovigen kenden het al gedeeltelijk. Maar ze moesten het opnieuw horen. God vertelt het hen opnieuw. Zodat het z'n werk kan doen.

** toekomstbeeld geeft kracht voor nu

Dat is het grote verschil tussen een droom en een visioen. Het een komt uit de mens, ook al kan God er wat mee doen. Het ander komt van God. En daar moet de mens wat mee doen. Want een visioen is niet alleen een plaatje van de toekomst. Het is een bemoediging en aansporing voor het heden. Zo werken Gods beloften. Ze helpen je niet alleen uit te kijken naar het moment van hun vervulling. Ze geven ook moed en blijdschap om vol te houden op de weg erheen.

Laatst zag ik op een schoolplein veel kinderen met laarzen aan. Meer dan anders. En toen ik wat beter keek, zag ik dat veel kinderen ook drukker waren dan anders. Ze hadden ergens zin in. 'Wat is er aan de hand?', vroeg ik. 'We gaan op excursie', zeiden ze, 'met de boswachter mee. De juf heeft ons plaatjes laten zien van hertjes en uilen. Die

gaan we in het echt bekijken.' 'Hebben jullie er zin in?' 'Ja, ik was al vroeg wakker!', zei er een. Het vooruitzicht gaf hen nu al veel plezier. Ze hadden zich goed voorbereid. En vonden het niet erg om een stuk door het bos te lopen.

Zo werkt het met Gods beloften ook. Het uitzicht geeft je nu al plezier. Weten waar je heen gaat, geeft motivatie om het vol te houden. Ook als de weg soms zwaar is. Als God iets toezegt, heb je niet alleen iets om naar uit te kijken voor later. Maar ook iets om vast te houden voor nu.

Of, om een ander voorbeeld te gebruiken: Stel dat je je vriendin niet zo vaak ziet. En 's morgens belooft ze: ik kom vanavond om acht uur! Dan heb je daar de hele dag wat aan. Je kijkt ernaar uit. Het motiveert je. Je bereidt je erop voor. En zorgt dat je om acht uur fris en vrolijk bent om haar in je armen te sluiten. De belofte geeft kracht en plezier voor de hele dag. Als je die belofte tenminste gelooft.

Het loopt uit op het vrederijk! Jesaja vertelt het, midden in de misère van Gods volk. Micha vertelt het. David zingt ervan. Johannes laat het zien. God vertelt het steeds weer. We moeten het horen. We moeten het voor ogen blijven houden. Het krachtige visioen van het vrederijk, met de tempel van de Heer in het midden. Op een rotsvaste berg: daar komen de heiligheid van God en de veiligheid voor de mens bij elkaar. We moeten het weten dat Gods aanwezigheid op aarde nooit zal verdwijnen. En eens heel de aarde zal vervullen. Zomaar vervaagt het uitzicht. Heb je geen zicht meer op de werkelijkheid. Dan zakt de moed je in de schoenen. Verdwijnt het plezier. Ben je niet meer voorbereid. En heb je niet het houvast dat helpt om het onderweg vol te houden.

** ingaan en uitgaan

God geeft een visioen. Niet zozeer bedoeld ter informatie over later. Maar als troost en stimulans voor vandaag. Dat is een bijzonder kenmerk van een visioen. Een beeld van later geeft kracht voor vandaag. Steeds weer laat God het horen. Steeds weer laat Hij het zien. Dan is het ook zaak om goed te kijken. En zo kom ik op het tweede bijzondere kenmerk van een visioen. Het geeft een bijzondere kijk op de werkelijkheid. De beelden kloppen niet, maar geven wel de waarheid weer.

Eigenlijk is dit visioen van het vrederijk geen foto, maar een filmpje. Jeruzalem is steeds in beweging. Het levend centrum van de wereld, het kloppend hart van de mensheid. En dan gaat het niet om de letterlijke stad Jeruzalem. Die is immers ook niet gebouwd op de hoogste berg van deze wereld. Het gaat om de woonplaats van God. Mag ik even de binnenbocht nemen? Dan zeg ik: Het gaat om Jezus Christus, die zichzelf de nieuwe tempel noemde. De woonplaats van God. Waar verzoening wordt gedaan. Waar mensen God ontmoeten en aanbidden. Waar de Heer zijn zegen geeft.

Alle volken van de aarde gaan naar binnen. Dat is de eerste beweging in het filmpje. Overall vandaag komen de mensen om Gods Woord. Zijn wijsheid en zijn liefde over mens en wereld. Ze zoeken de woonplaats van God en geven zich aan Jezus Christus, de Heer. Miljoenen mensen uit alle volken zoeken toegang tot God door Jezus Christus. Zo zit jijzelf ook in dit visioen. Ook wij horen bij de stroom mensen. Vrijwillig en gemotiveerd dienen we de Heer. Jesaja ziet ze optrekken naar de tempel. Dat betekent niet dat alle volken letterlijk naar de stad Jeruzalem in Israel komen. Maar wie het wil zien, die

kan het wel ontdekken. Hoe uit alle volken mensen Jezus aanvaarden als Heer en Heiland en een plek zoeken in de gemeente, de woonplaats van God op aarde. Hoe ze elkaar meenemen: Kom, laten wij opgaan. Laten wij naar de Heer gaan.

Die beweging van het binnengaan wordt in het visioen aangevuld met de beweging van het uitgaan. De tempel, in wie wij Jezus Christus herkennen, is echt het kloppend hart van de wereld. Er gaat iets naar Sion toe en er gaat iets van Sion uit. Vanuit de woonplaats van God gaan zijn recht en woord de wereld in. Door mensen en kerken wordt het verder gebracht. De machtige boodschap van de vrede: 'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het Koninkrijk van de hemel. Gelukkig de treurenden, want zij zullen getroost worden. Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde ontvangen. Gelukkig de vreedstichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden'. Dat is het onderwijs van de Heer, het woord dat scheiding brengt tussen mensen, de wet die rechtspreekt. Dat is de boodschap van Jezus Christus zelf, het evangelie, het goede nieuws, dat aan oorlog en strijd een einde maakt.

Het visioen laat je op een andere manier naar de werkelijkheid kijken. Niet Washington of Moskou bepalen de bewegingen op aarde. Niet Beijing of Mekka beslissen hoe het verder gaat. Wie dat denkt, die slaapt nog. Het is tijd om wakker te worden. Om te zien wat er echt toe doet. Als Paulus schrijft dat we nuchter en wakker moeten zijn, bedoelt hij niet dat je je niet met geestelijke zaken of met de toekomst moet bezighouden. Integendeel. Hij zegt juist: De nacht is bijna voorbij, de dag komt er al aan.

Kijk dan, zie je het niet? Hoe in Jezus Christus alles wordt beslist?
Oh, wat zeg je, het lijkt allemaal zo anders?
Misschien laat je je blik teveel leiden door wat de televisie brengt.
En wat mensen denken te weten. Of waar mensen over praten.
Maar God heeft onthuld hoe het in werkelijkheid eruit ziet.
In zijn waarheid wordt duidelijk waar het om draait in de wereld.
Niet om het recht van de sterkste.
Niet om het meeste geluk, het meeste geld of de meeste invloed.
Maar om het leven met hoofdletters.
Het leven in vrede met God en met elkaar.
Dat laat God zien met het visioen. Van het vreedrijk dat komen gaat.

** wat heerlijk om te genieten van het uitzicht

Het visioen van het vreedrijk. Kracht voor vandaag. Zicht op vandaag. Maar houdt ook een opening naar de toekomst. Het vreedrijk, waarin geen oorlog meer zal zijn. En als er geen oorlog is, is er geen oorlogstuig. En zijn er geen agressieve mensen. En zijn er geen ruzies. En is er geen gebrokenheid. En is er geen zonde meer. Het vreedrijk dat komt.

Heerlijk om te genieten.
We hebben het nodig.
Om het weer te horen.
Om van het uitzicht te genieten.
Om weer blij te worden van Gods werk.
Om enthousiast te worden over Jezus Christus.
Om weer te leren verlangen naar de vrede.

En vast te houden aan Gods toezeggingen.

We hebben het zo nodig.

Want de wereld vertelt zoveel andere verhalen.

En jaagt je op, zet je vast, of maakt je bang.

Al het verdriet dat je ziet, de onmacht die je merkt, de gebrokenheid die je ervaart, de misverstanden en ruzies die je meemaakt, de fouten die je maakt.

Daar valt veel over te zeggen. En dat moet ook. Niet in de laatste plaats over je eigen aandeel en schuld.

Maar laat je eerst meenemen in het visioen van het vrederijk.

Dat bezig is te komen.

Al aangebroken in Jezus Christus.

En gegarandeerd door zijn Geest.

Sta erbij stil. Midden in jouw leven. Bij het vrederijk dat komt.

Dat vraagt een bewuste stap. Om stil te staan. Om het op je te laten inwerken. Om ervan te genieten. Dat vraagt om de keuze om alle andere zenders even uit te zetten. De zenders van buiten en de zenders van binnen. En je te concentreren op wat de Heer laat zien. En te genieten van het uitzicht.

Laat je tot rust brengen bij de Heer. Niet om te dagdromen. Of om in te dutten.

Maar om te schuilen bij de genade en kracht van je Heiland. Jij in jouw leven!

Niet om te ontsnappen uit de ellende van elke dag.

Maar om te ontsnappen uit de blindheid van elke dag.

En de vreugde, de moed en de motivatie te vinden om door te gaan.

** wandelen in het licht van de Heer

‘Kom mee, laten wij wandelen in het licht van de Heer’. Dat is de toepassing die Jesaja aan het visioen geeft. Zo komt hij na het visioen weer met twee benen op de grond. Als hij voor het hardleerse volk nog een keer het visioen heeft geschetst, is dit zijn conclusie, zijn preek. En hij kijkt ze nu recht in de ogen: ‘Kom mee, laten wij wandelen in het licht van de Heer.’

Zo wordt het genieten van het uitzicht omgezet in een verlangen naar de Heer. En het verlangen wordt doorvertaald naar de beslissing om in zijn licht te leven.

Blijf niet in het donker. Het leven zonder God. Van egoïsme, trots en eigenbelang. Van jagen en jachten, van verleidingen en machten, van ruzie en eenzaamheid.

Het wandelen in het licht van de Heer vraagt om bekering. Stop met de zonde, verzet je tegen het verkeerde en kies voor het licht! Stop met het geroddel, verzet je tegen de kwade verhalen en kies voor de koninklijke weg! De weg van de liefde.

Het wandelen in het licht van de Heer vraagt om toewijding. Heer, mijn woorden en mijn daden, mijn gevoelens en gedachten, mijn reacties en gewoonten leg ik in uw licht. Ontdek mij aan mijn eenzijdigheden en gebruik mijn mogelijkheden voor de komst van uw rijk! Laat niet mijn eer, maar uw eer centraal staan.

'Maak het mee.' Dat is het doorgaande thema van deze adventstijd. Maak het mee met Jesaja. Hij ontving een krachtig visioen. Van het vrederijk dat begonnen is en dat komen zal. Als belofte voor vandaag. Als beschrijving van de werkelijkheid. Als uitzicht voor de toekomst. Leer ernaar te kijken en ervan te genieten. Geef het verlangen een kans en laat je meenemen. Want het is niet vrijblijvend. 'Kom mee, laten wij wandelen in het licht van de Heer'.

Amen